

ŽUPNE OBAVIJESTI

16.8. PONEDJELJAK – *Sv. Rok, laik – isposnik; spomendan*

– 7.30 + ob. Ivanušec, Težački, Mihalić i Jerešić

17.8. UTORAK – 7.30 + Stjepan Mlakar

18.8. SRIJEDA – 7.30 – u kapelici: + Novosel Petar god., Okun Ružica

19.8. ČETVRTAK – 7.30 + Kosec Ivan i Marija

20.8. PETAK – *Sv. Bernard iz Clairvauxa, opat i crkveni naučitelj; spomendan*

– 7.30 + Povijač Regina, Alojz, Franjo, Njegovec Darinka

21.8. SUBOTA – *Sv. Pio X., papa; spomendan*

– 16:00 sati: krštenje: Ivan Novosel

– 17:00 sati: vjenčanje: Goran Horvat i Ines Barković

– **19:00 – skupna sveta misa:** + Ćelam Mara i Danijel god.; +

Knežević Ilija, Jela i Mršić Marija god.; + Tuđan Stanislava i Stjepan; Magić Stjepan; + Mišak Bartol i Slavica, ob. Mišak, Mlakar i Kosec; + Njegovec Darinka; + Horvat Ivan i Jelena god.; + rod. Franjo i Marija Mašić, Gabrijela i Stjepan; + Horvat Nikola god., Rozalija i braća; + Tuđan Andrija, Ivanka i Josip; + ob. Grge i Franje Pozder; + Majcen Ivanka, Tuđan Petar i Franciska; + Gabrijel Magić; + Mišak Andrija i obitelj; + Štefica i Slavko Mišak i obitelj; + Lacko Marija god. i Ivan; ob. Sačić; + na čast Majci Božjoj od Brze Pomoći; + Buhin Sani, Ivan i Dragica; + Novak Marija i Maks; + Jelušić Marko, Julardžija Marko, zahvala sv. Josipu; + Vrabec Danica i Slavko; + Mikulić Vladimir god., i Ivana; + Buhin Milkia; + Mandić Pero; + Tkalec Marija i Stjepan; + Koščak Stjepan god., Josip i Andjela; + Mišak Antun (K. Tomislava); + Skupnjak Josip i Josipa (ž.), Mladen i Katarina Kušter; + Tuđan Ivan (R. Boškovića); + Mišak Josip god. i ob. Mikulić Božidara; + Mišak Vladimir god. i Marija; + Šarko Kristijan god., Magić Dragutin i Franjica; Šarko Slavko i Jaga; + Mikulić Josip god. i Bernarda; + Hrman Katica, Petar, Špiranec Josip; + Ljubica Hrman; + Pero i Manda Mandić; + Vilus Vinko i Ana; + Hrman Cecilia god. i Ivan; + Novosel Gabrijel, za ozdravljenje djece; + Ratković Antun i Štefanija, Petek Stjepan; + Vuković Stjepan i Katarina, Poljak Stipe

22.8. 21. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 + župna sveta misa

9.30 + Mišak Franjo i Marija; Mišak Antun i Ana

11.00 + Lujić Mara i Marko

• TISAK: župni listić; Glas koncila (dvobroj)

• proba mješovitog zpora: u srijedu u 20:00 sati.

• susret ministranata: u subotu u 10:00 sati.

• hodočašće ministranata u Ludbreg: u četvrtak, 2. rujna 2021. Prijave u sakristiji!

• OZIV: Dominik Jagačić, sin Nenada Jagačića i Nataše r. Vugrinec; Zeleni put 2, Trnovec; uzima Maju Zadravec, kćer Dubravka Zadravca i Jadranke r. Vrućina; Križovljani 78. Vjenčanje će biti 28. kolovoza 2021. u Martijancu.

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 38 (657)

15. kolovoza 2021.

UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE NA NEBO - VELIKA GOSPA -

Prvo čitanje: Otk 11,19a; 12, 1-6a.10ab

Psalam: Ps 45, 10b-12b.16

Drugo čitanje: 1Kor 15, 20-27a

Evangelje: Lk 1, 39-56

„Najvjernija Odijetnice na braniku stoj,
čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom!“

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Danas slavimo svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo koja svoje temelje crpi u samim početcima kršćanstva, ali je kao dogma proglašena tek 1. studenoga 1950. Vjerujemo da je Marija nakon ovozemaljskog života bila dušom i tijelom uznesena na nebo. Pred kraj vazmenog vremena liturgijske godine slavimo Uzašašće Gospodinovo, stoga nam valja razlikovati Kristovo uzašašće i Marijino uznesenje. Krist je sam, svojom božanskom snagom uzašao na nebesa, dok je Marija svojim svetim životom i vršenjem od Boga povjerenje zadaće, zavrijedila biti od Boga uznesena na nebo.

Evangelje koje danas čitamo (Lk 1, 39-56) govori nam o susretu dviju majki, Elizabete i Marije. Elizabeta se raduje što ju je Marija pohodila, raduje se i Ivan Krstitelj u majčinoj utrobi. Elizabeta odmah hvali Mariju: „Blažena ti što povjerova...“ Znamo što je to Marija povjerovala, povjerovala je anđelu Gabrijelu da će božanskom snagom začeti Sina. Možda je Marija imala drugačije planove za život, vjenčati se s Josipom, osnovati obitelj, brinuti o domaćinstvu. Ali Bog ima drugačije planove na koje Marija pristaje, premda ne znajući što ju sve čeka. Zato i s pravom govori: „Velika mi djela učini Svesiln!“ I mi imamo svoje planove, planove za svoju obitelj pa često zaboravljamo na Božje planove i zapovijedi. Često se bojimo upustiti u avanturu s Bogom držeći se sigurnosti svojega života. Ne shvaćamo da ako Bogu dopustimo djelovanje u našem životu On može i hoće u njemu učiniti velika djela. Upravimo stoga svoje oči k Mariji kako bismo naučili u poniznosti prihvataći Božju volju za naš život.

Marija je u ovoj situaciji na početku svojega poslanja. Vjerojatno i ne zna što ju sve čeka, ne zna za traženje smještaja u Betlehemu, za bijeg u Egipat, za gubitak Isusa u Hramu, ne zna ni za Isusovo hapšenje, suđenje i smrt, kao ni za slavno uskrsnuće. Ali zna da je to Božja misija, zna da će je zbog toga „svi naraštaji zvati blaženom.“ I to mi danas slavimo. Marija je nakon svoje smrti uznesena u nebesku slavu. Tako je proslavljenja njezina vjera i vjernost. Mogli bismo reći da je Bog na takav način proslavio Mariju i zbog toga da nama pokaže kako je dobro ostati vjeran Bogu, jer je i Bog vjeran svojim obećanjima.

Često nam puta znaju predbacivati kako se mi katolici klanjam Mariji, kako ju častimo kao Boga, možda i više nego Boga. No mi znamo kako to nije istina. Mi Mariju častimo i moramo ju častiti kao ženu koja je sav svoj život predala Bogu za njegov plan spasenja. Naša razna hodočašća i pobožno držanje Marijinih slika i kipova nisu ništa drugo nego iskazivanje hvale Bogu što nam je upravo po ženi dao svoga Sina za spas svijeta. Marija nije i nikada neće biti božica. Ona je Božja službenica na čiju je neznatnost Bog pogledao. Zato moramo zahvaljivati Bogu što nam je dao Mariju za najdivniji uzor. Ona se nije isticala, nije se uobrazila, nije postala ohola zbog toga što je Bog baš nju odabrao. Ona je ostala ista kakva je i bila, ponizna, poslušna, vjerna. Zbog tih je vrlina postala Kraljicom neba i zemlje, ali i Majkom svih nas. I zbog toga je marijanska pobožnost toliko velika u našem hrvatskom narodu jer Marija zna kakva je neizmjerna bol gledati svoje dijete koje pati, jer je i ona doživjela neprihvatanje, jer je moralu bježati sa svojim Sinom, ali nikada nije izgubila vjeru u Boga. Zavajipmo joj stoga danas iz svega srca: „Dušo duše hrvatske, Isusova Mati, Sunce naših stradanja, ne prestani nam sjati!“

Dominik Hrupek

UZ SVETKOVINU UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE NA NEBO

Marija je najbolji primjer kako je sve što imamo i jesmo nezasluženi Božji dar.

Ona je svjedok da Bog ispunjava svoja obećanja, te da na temelju milosnih učinaka njegove ljubavi imamo pravo nadati se i vjerovati i u vlastitu proslavu duše i tijela u nebeskoj slavi.

Marijino uznesenje dušom i tijelom na nebo je veliko otajstvo kojim Bog krije vjeru i nadu svoga naroda, te postaje neiscrpno vrelo nadahnuća za kršćanski život. Prenda ima onih kojima ova istina vjere djeluje čudno, ipak je ona nešto najnaravnije djelovanju milosti i milosrđa Božjega u korist nas ljudi. To možemo vidjeti i iz svjedočanstva svetoga Pavla koji je razmatrao učinke otajstva Kristova na nas ljude i na naše spasenje. Iako sveti Pavao ne govori izravno o Mariji, njegovo promišljanje se može primijeniti na otajstvo njezina uznesenja.

Antropološki zaokret

Naime, sveti Pavao u 2. poglavju Poslanice Efežanima u više točki tumači promjene koje su se s Kristom dogodile za nas ljude. Najprije podsjeća Efežane da su bili mrtvi zbog prijestupâ i grijehâ u kojima su „nekoč živjeli po Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tom duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima“ (2,2). Osim toga, Pavao smatra da su svi ostali živjeli „u požudama tijela svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i čudi“ zbog čega su bili „djeca gnjeva kao i drugi“ (2,3).

No s Kristom se dogodio veliki preokret, jer je po njemu Bog iskazao svoje veliko milosrđe ljudima koje je uzljubio velikom ljubavlju. Učinci Božjeg milosrđa su neprocjenjivi: one koji su bili mrtvi (a svi su bili mrtvi!), oživio je zajedno s Kristom: „nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni!“ (2,5). No osim spasenja kao čina kojim uživamo Božje darove na zemlji, Bog je čovjeka već sada uzvisio s Kristom do nebeske slave: „te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje“ (2,6-7).

A suvišno je i govoriti da sveti Pavao ne pripisuje čovjeku zasluge spasenja, jer je riječ o besplatnim Božjim darovima kojima je izvor u Božjoj ljubavi koja praktički čovjeka ponovno stvara u Kristu i vodi ga prema punini života: „Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao. Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo.“ (2,8-10)

Očito je da sveti Pavao u svojoj teološkoj viziji promatra radikalni antropološki zaokret koji se dogodio s Kristom, jer mrtvaci su oživljeni, sinovi gnjeva su postali ljubljena djeca, neposlušni su postali poslušni, oni koji su sebe razgradili ponovo su stvorenici, osuđenici na propast podzemlja su uzneseni u slavu nebesku. No važno mu je naglasiti da se taj zaokret dogodio besplatnim Božjim darom i zahvatom u stvarnost u koju je sebe doveo čovjek grijehom i bijegom od Boga. Čovjek nije mogao niti je imao zasluga za takav dar, već je Bog djelovao iz preobilja svoje ljubavi, unaprijed pripravivši svoj plan spasenja.